MEJDS. 2023; 13:37.
Published online 2023 May. **Original Article**

Comparing Emotion Regulation Strategies in Students with High and Low Behavioral Inhibition/Activation Systems

Jahangiri Z[1], *Mollazadeh J[2], Rahimi C[3], Hadianfard H[3]

Author Address
1. PhD Candidate, Clinical Psychology, Faculty of Educational Science and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran;
2. Associate Professor, Clinical Psychology, Faculty of Educational Science and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran;
3. Professor, Clinical Psychology, Faculty of Educational Science and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran.
***Corresponding Author Email:** molazade@shirazu.ac.ir

Received: 2022 April 2; **Accepted:** 2022 June 9

Abstract

Background & Objective: It was argued that the major systems of the human brain influence behavior and cause personality differences among individuals. The behavioral inhibition system (BIS) and behavioral activation system (BAS) are related to avoidance and approach behaviors. In the previous decade, it was assumed that individual differences in these systems could lead to a broad spectrum of psychological disorders. For instance, it was asserted that reducing the experience, such as anxiety and failure to provide a proper response to threatening conditions, will result in low behavioral inhibition and a normal behavioral activation system. In contrast, high behavioral activation and normal behavioral inhibition system results in intensive impulsivity and anxiety. Such findings suggest that the study of high and low behavioral activation/inhibition may assist us in gaining a better grasp of the processes that underpin emotional responses. This study compared emotion regulation strategies in students with high and low behavioral inhibition/activation systems.

Methods: The present study was a causal–comparative study. The statistical population consisted of 20–35 years old students of Tehran University, Tehran City, Iran, who were studying in the academic year 2020–2021. In the first stage, 320 students from 5 faculties were selected by cluster random sampling, and two questionnaires on behavioral inhibition/activation systems (Carver and White, 1994) and Emotion Regulation Strategies (Garnefski, Kraaij & Spinhoven, 2001) were distributed among them. The Cognitive Emotion Regulation Questionnaire is composed of 9 conceptually distinct subscales. The BIS/BAS scale includes 24 items and 4 scales, in which 7 items were concerned with BIS and 13 with BAS. Four items of this scale were neutral. The incomplete questionnaires and the questionnaires of students with a history of referring to a psychiatrist or taking psychiatric medicines were excluded.

Ultimately, according to the inclusion criteria, 260 students were selected. Also, 32.3% (n=85) of the primary sample (n=260) were male, and 67.3% (n=175) were females. Students' raw scores were converted to Z scores. Based on the Z scores, 4 groups were selected by targeted sampling in the behavioral inhibition/activation systems questionnaire (n=72, each group was 18 people). Individuals with a standard Z score on the Behavioral Activation Scale above 1.5 and whose standard Z score on the Behavioral Inhibition Scale was less than 0.5 were chosen as the high behavioral activation group. Individuals were selected as the high behavioral inhibition group whose standard Z score on the behavioral inhibition scale was above 1.5, and their standard Z score on the behavioral activation scale was less than 0.5. Individuals were selected as the low behavioral activation group whose standard Z score on the behavioral activation scale was below –1.5 and their standard Z score on the behavioral inhibition scale was more than –0.5. Individuals were selected as the low behavioral inhibition group whose standard Z score on the behavioral inhibition scale was below –1.5 and their standard Z score on the behavioral activation scale was more than –0.5. Multivariate analysis of variance compared 4 groups in 9 emotion regulation strategies at a significance level 0.05 using SPSS software version 24.

Results: The multivariate analysis of variance and Tukey post hoc tests were employed to clarify differences between groups. Results showed significant differences between the groups in 5 strategies: acceptance ($F_{3,65}$=2.78, p=0.048, ηp^2=0.11), rumination ($F_{3,65}$=3.98, p=0.011, ηp^2=0.15), reappraisal ($F_{3,65}$=4.07, p=0.010, ηp^2=0.15), catastrophizing ($F_{3,65}$=7.67, p=0.000, ηp^2=0.26), and blaming others ($F_{3,65}$=5.70, p=0.002, ηp^2=0.20). To understand which group shows significant differences, the Tukey post hoc test was done for 5 emotion regulation strategies: acceptance (HBIS>HBAS, p=0.037), rumination (HBIS>LBIS, p=0.007), reappraisal (LBIS>HBIS, p=0.012), catastrophizing (HBAS>LBIS, p=0.006), (HBIS>LBIS, p<0.001), and blaming others (HBAS>LBIS, p=0.014), (HBIS>LBIS, p=0.001). According to the results, the high behavioral inhibition group used the rumination strategy significantly more often than the low behavioral inhibition group. Regarding the acceptance strategy, the high behavioral inhibition group used this strategy significantly more often than the high behavioral activation system. We argued that findings about acceptance are contradictory. Acceptance might be adaptive in certain situations and might depend on the type of the studied mood. Also, the low behavioral inhibition group used the reappraisal strategy more often than the high behavioral inhibition group. Besides, the three groups had a significant difference in catastrophizing and blaming others strategies. Results indicated that high behavioral activation and high behavioral inhibition groups used the catastrophizing and blaming others strategy significantly more often than the low behavioral inhibition group.

Conclusion: The study findings suggest that high and low behavioral inhibition/activation systems play an important role in selecting emotion regulation strategies. The type of emotion regulation strategies is appropriate to the personality traits that dominate the individual and can be considered a factor in emotional dysregulation.

Keywords: Emotion regulation, Behavioral inhibition, Personality.

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

Copyright © 2023, MEJDS. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

مجله مطالعات ناتوانی ۱۴۰۲؛ (۱۳):۳۷.

انتشار برخط اردیبهشت ۱۴۰۲ مقاله پژوهشی اصیل

مقایسهٔ راهبردهای تنظیم هیجان در دانشجویان دارای سیستم‌های فعال‌سازی/بازداری رفتاری بالا و پایین

زهرا جهانگیری[۱]، *جواد ملازاده[۲]، چنگیز رحیمی طاقانکی[۳]، حبیب هادیان فرد[۳]

توضیحات نویسندگان

۱. دانشجوی دکتری، گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکدهٔ علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز، ایران؛

۲. دانشیار، گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکدهٔ علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز، ایران؛

۳. استاد، گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکدهٔ علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز، ایران.

***رایانامهٔ نویسندهٔ مسئول:** molazade@shirazu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳فروردین۱۴۰۱؛ **تاریخ پذیرش:** ۱۹خرداد۱۴۰۱

چکیده

زمینه و هدف: بازداری و فعال‌سازی رفتاری، با رفتارهای اجتنابی و روی‌آوری مرتبط است. هدف پژوهش حاضر، مقایسهٔ راهبردهای تنظیم هیجان در دانشجویان دارای سازوکارهای فعال‌سازی/بازداری رفتاری بالا و پایین بود.

روش‌بررسی: پژوهش حاضر از نوع علی‌مقایسه‌ای بود. جامعهٔ آماری را دانشجویان ۲۰تا۳۵سالهٔ دانشکده‌های علوم انسانی و فنی‌مهندسی دانشگاه تهران در سال ۹۹ـ۱۳۹۸ تشکیل دادند. ابتدا، ۳۲۰ نفر از دانشجویان از بین پنج دانشکده با نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای انتخاب شدند و توزیع پرسش‌نامهٔ سازوکارهای بازداری/فعال‌سازی رفتاری (کرور و وایت، ۱۹۹۴) و پرسش‌نامهٔ راهبردهای تنظیم هیجان (گارنفسکی و کرایج، ۲۰۰۷)، بین آن‌ها صورت گرفت. نمرات خام به نمرهٔ Z تبدیل شد و براساس نمرات Z، در پرسش‌نامهٔ بازداری/فعال‌سازی، چهار گروه فعال‌سازی بالا و پایین و بازداری بالا و پایین به‌شیوهٔ نمونه‌گیری هدفمند (n=۷۲، هر گروه هیجده نفر)، انتخاب شدند. تحلیل نتایج مقایسهٔ چهار گروه در نُه راهبرد تنظیم هیجانی با استفاده از نسخهٔ ۲۴ نرم‌افزار SPSS و تحلیل واریانس چندمتغیری در سطح معناداری ۰/۰۵ صورت گرفت.

یافته‌ها: گروه بازداری رفتاری بالا از راهبرد پذیرش بیشتری در مقایسه با گروه فعال‌سازی رفتاری بالا استفاده کردند (p=۰/۰۳۷) و گروه بازداری رفتاری بالا از راهبردهای نشخوار فکری (p=۰/۰۰۷) و سرزنش دیگران (p=۰/۰۰۱) و فاجعه‌سازی (p<۰/۰۰۱) بیشتری در مقایسه با گروه بازداری رفتاری پایین، استفاده کردند. همچنین گروه فعال‌سازی رفتاری بالا از راهبردهای فاجعه‌سازی (p=۰/۰۰۶) و سرزنش دیگران (p=۰/۰۱۴) بیشتری در مقایسه با گروه بازداری رفتاری پایین استفاده می‌نمود. گروه بازداری رفتاری پایین، از راهبرد ارزیابی مجدد (p=۰/۰۱۲) بیشتری نسبت به گروه بازداری رفتاری بالا، استفاده می‌کرد؛ به‌عبارتی، دو گروه بازداری رفتاری بالا و فعال‌سازی رفتاری بالا درمقایسه با سایرین، راهبردهای ناسازگارانه را بیشتر به‌کار بردند و گروه بازداری رفتاری پایین درمقایسه با سایرین از راهبرد سازگارانهٔ ارزیابی مجدد بیشتری استفاده کرد.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد، بالا یا پایین‌بودن صفات شخصیتی بازداری و فعال‌سازی رفتاری نقش مهمی در انتخاب راهبردهای تنظیم هیجان ایفا می‌کند.

کلیدواژه‌ها: تنظیم هیجانی، بازداری رفتاری، شخصیت.

حق انتشار محفوظ است © ۱۴۰۲، مجله مطالعات ناتوانی. این یک مقاله با دسترسی آزاد است که تحت مجوز اختیار- غیرتجاری ۴/۰ بین‌المللی (https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.fa) منتشر شده است که به شما اجازه می‌دهد که مواد منتشر شده در این مقاله را با شرط ارجاع مناسب به نسخهٔ اصلی، به‌طور غیرتجاری نسخه‌برداری و توزیع کنید.

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

۱ مقدمه

هیجان[1] نقش مهمی در روابط و تصمیم‌گیری‌های انسان ایفا می‌کند. اگرچه هیجان‌ها در زندگی روزمرهٔ افراد، عادی به‌نظر می‌رسند، دربارهٔ سازوکارهای عملکرد هیجانی مغز و مدل‌سازی عواطف انسان دانش کمی وجود دارد. تنظیم هیجانی[2] به راهبردهای سازگارانهٔ پاسخ به هیجان‌ها، نظیر پذیرش پاسخ‌ها، توانایی کنترل رفتارها در مواجهه با آشفتگی هیجانی[3] و استفادهٔ مؤثر از هیجان‌ها به‌عنوان اطلاعات، اشاره دارد (۱). به‌نظر می‌رسد تفاوت افراد در به‌کارگیری راهبردهای تنظیم هیجانی نشان‌دهندهٔ صفات شخصیتی[4] آن‌ها است (۲). دراین‌راستا گری[5] اظهار داشت، سازوکارهای اساسی مغز، رفتارهای انسان را تحت‌تأثیر قرار می‌دهند و موجب تفاوت‌های شخصیتی بین افراد می‌شوند. نظریه‌ها و یافته‌های پژوهشی پیشنهاد کردند که سازوکار بازداری رفتاری[6] (BIS)، درقبال محرک‌های شرطی آزاردهنده حساس است و موجب می‌شود فرد از محیط‌های به‌طور بالقوه خطرناک، اجتناب ورزد. به‌این‌ترتیب، فعالیت بیشتر این سازوکار در خاتمه‌دادن به یک رفتار تأثیر می‌گذارد و رفتارهای اجتنابی را در پی دارد؛ به‌طورکلی این سازوکار در زمان تعارض بین اهداف رقابتی فعال می‌شود و درنهایت رفتار را سرکوب می‌کند (۳). نتایج پژوهش تال و همکاران مشخص کرد، رابطهٔ مثبتی بین فعالیت بیشتر سازوکار بازداری رفتاری (بازداری رفتاری بالا[7]) و راهبردهای تنظیم هیجانی ناسازگارانه نظیر نشخوار ذهنی[8] و فاجعه‌انگاری[9] و خودسرزنشی[10] وجود دارد (۴). همچنین، انگیزه‌های اجتناب، از حالت‌های هیجانی مرتبط با ترس و اضطراب ناشی می‌شود که می‌تواند باعث پاسخ‌های ناسازگارانه به هیجانات شود (۵). ازسوی‌دیگر فعالیت بیشتر سازوکار فعال‌ساز رفتاری (فعال‌سازی رفتاری بالا[11])، با ساختارهایی از شخصیت که در تنظیم هیجانات دشواری ایجاد می‌کنند، نظیر مشکل در هدایت رفتار هدفمند و کنترل رفتارهای تکانشی در زمان آشفتگی، مرتبط است؛ این موضوع بدان‌معنا است که افراد با نمرات سازوکار فعال‌سازی بیشتر، به‌سمت محرک می‌روند؛ بدون‌آنکه عواقب اعمال خود را در نظر بگیرند (۶). نتایج تحقیق میشل و همکاران، ارتباط بین فعالیت بالای سازوکار فعال‌ساز رفتاری را با تکانشگری، اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی و پرخاشگری نشان داد (۶). در دههٔ اخیر فرض بر آن بود که تفاوت‌های فردی در این سازوکارها، منجربه طیف وسیعی از آسیب‌های روان‌شناختی نظیر اضطراب، اختلالات خُلقی، اختلالات مرتبط با مصرف مواد، اختلال خوردن و اختلالات شخصیت می‌شود (۷). بسیاری از این فرضیات در طول دههٔ گذشته تاکنون، توسط داده‌های تجربی بحث و بررسی شده است؛ بااین‌حال، مطالعات نسبتاً کمی، نحوهٔ تعامل بین سازوکارهای فعال‌سازی و بازداری رفتاری و ابعاد آن (فعالیت بالا یا پایین این سازوکارها) را با راهبردهای تنظیم هیجانی بررسی و مقایسه کرده‌اند؛ برای مثال مطرح شد که امکان دارد خُلق افسرده با فعالیت کمتر سازوکار فعال‌سازی رفتاری (فعال‌سازی رفتاری پایین[12]) مرتبط باشد. به این دلیل که ممکن است فعال‌سازی رفتاری پایین، شامل تجربه‌های هیجانی مرتبط با پاداش کمتر، پیش‌بینی لذت کمتر و متعاقباً انگیزهٔ کمتر برای به‌دست‌آوردن پاداش باشد (۸). درواقع، کمبود هیجان مثبت و کاهش پاسخ‌گویی به پاداش به‌جای وجود هیجان‌های منفی می‌تواند عاملی خطرساز برای افسردگی[13] بالینی محسوب شود. همچنین پیشنهاد شد، کاهش تجربهٔ اضطراب[14] و نبود پاسخ‌دهی مناسب به شرایط تهدیدکننده، امکان دارد نتیجهٔ ترکیب فعالیت کمتر سازوکار بازداری رفتاری (بازداری رفتاری پایین[15]) و سازوکار فعال‌سازی رفتاری نرمال باشد؛ درحالی‌که تکانشگری[16] شدید و طبع مضطرب، ممکن است حاصل ترکیب سازوکار فعال‌سازی رفتاری بالا و سازوکار بازداری رفتاری نرمال باشد (۹). علاوه‌براین فرض شد که سازوکار فعال‌سازی رفتاری بالا، در حضور نشانه‌های پاداش، بر سازوکار بازداری رفتاری ضعیف غلبه می‌کند و درنهایت، باعث نبود بازداری رفتار و بروز رفتارهای تکانشی می‌شود (۱۰). چنین یافته‌هایی نشان داد، نبود بازداری رفتاری، می‌تواند بیانگر گرایشی کلی در افراد دچار اختلالات روان‌شناختی باشد که سبب می‌شود این افراد درقبال علائم انگیزشی و عاطفی منجربه تنظیم رفتار، پاسخ‌گو نباشند (۱۱). اگرچه شواهد فزاینده‌ای در حمایت از ارتباط بین سازوکارهای بازداری/فعال‌سازی رفتاری و پاسخ‌های هیجانی وجود دارد، دربارهٔ فرایندهای اساسی زیربنای این تأثیرات اطلاعات نسبتاً کمی در دست است. این فرضیه مطرح شده است که فعالیت بیشتر یا کمتر این سازوکارها (سازوکارهای بازداری رفتاری و فعال‌سازی رفتاری بالا و پایین) می‌تواند با تأثیرگذاری بر راهبردهای تنظیم هیجان، بر روند پاسخ‌های هیجانی و درنتیجه بروز اختلالات و آشفتگی‌های هیجانی تأثیر بگذارد. در پژوهش‌های پیشین اثر فعالیت بیشتر و کمتر این سازوکارها باتوجه به راهبردهای تنظیم هیجانی مطالعه نشده است. در پژوهش حاضر فعالیت بیشتر سازوکار فعال‌سازی رفتاری باعنوان فعال‌سازی رفتاری بالا و فعالیت کمتر این سازوکار، باعنوان فعال‌سازی رفتاری پایین و نیز فعالیت بیشتر سازوکار بازداری رفتاری باعنوان بازداری رفتاری بالا و فعالیت کمتر این سازوکار باعنوان بازداری رفتاری پایین آورده شد. باتوجه به نتایج حاصل از پژوهش‌های پیشین، هدف پژوهش حاضر مقایسهٔ راهبردهای تنظیم هیجان در دانشجویان دارای سازوکارهای فعال‌سازی/بازداری رفتاری بالا و پایین بود.

۲ روش‌بررسی

پژوهش حاضر باتوجه به دست‌کاری‌نشدن متغیرها و مقایسهٔ چهار گروه شخصیتی در مقولهٔ پژوهش‌های پس‌رویدادی (علی‌مقایسه‌ای)

1. Emotion
2. Emotion Regulation
3. Emotional Problems
4. Personality Traits
5. Gray
6. Behavioral Inhibition System
7. High Behavioral Inhibition
8. Rumination
9. Catastrophizing
10. Self-Blaming
11. High Behavioral Activation
12. Low Behavioral Activation
13. Depression
14. Anxiety
15. Low Behavioral Inhibition
16. Impulsivity

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

قرار داشت. در این پژوهش متغیر راهبردهای تنظیم هیجانی در چهار گروه بازداری رفتاری/فعال‌سازی رفتاری بالا و پایین مقایسه شد. جامعهٔ آماری پژوهش را تمامی دانشجویان مرد و زن ۲۰تا۳۵سالهٔ مقاطع فوق‌دیپلم و کارشناسی دانشکده‌های علوم انسانی و فنی‌مهندسی دانشگاه تهران تشکیل دادند که در سال تحصیلی ۹۹ـ۱۳۹۸ در این دانشگاه مشغول به تحصیل بودند. نمونه‌گیری پژوهش حاضر در دو مرحله صورت گرفت: در مرحلهٔ اول نمونه‌ای از افراد به‌منظور توصیف متغیر بازداری رفتاری/فعال‌سازی انتخاب شدند؛ در مرحلهٔ دوم از بین افراد نمونهٔ مرحله اول، انتخاب چهار گروه براساس نمرات انتهایی توزیع برمبنای نمرات معیار Z صورت گرفت که در ادامه چگونگی محاسبهٔ حجم نمونه و روش نمونه‌گیری در هر مرحله شرح داده شده است.

برای تعیین حجم نمونه در مرحلهٔ اول، فرمول کوکران و تصحیح آن به‌کار رفت. براساس فرمول کوکران، در مطالعات توصیفی، زمانی که متغیر پژوهش کمی باشد، n، تعداد نمونهٔ لازم برای انجام طرح، Z، مقدار آمارهٔ هم‌ارز مقدار سطح زیر منحنی نرمال استاندارد، α، احتمال خطای نوع اول، σ، نسبت فراوانی صفت مدنظر در جامعهٔ هدف و d، اندازهٔ اثر یا دقت است.

$$n = \frac{Z_{1-\alpha/2}^{2} \cdot \delta^{2}}{d^{2}}$$

براساس این فرمول، در جامعهٔ چهارهزارنفری پژوهش حاضر، با سطح اطمینان ۹۵درصد و مقدار خطای ۰/۰۵، حجم نمونه ۳۵۰ نفر برآورد شد. سپس باتوجه به اینکه حجم نمونهٔ محاسبه‌شده، از ۵درصد حجم کل جامعه بیشتر بود، فرمول تصحیح کوکران به‌کار رفت.

$$n = \frac{n_{\circ}}{1+\frac{n_{\circ}-1}{N}}.$$

در فرمول تصحیح‌شدهٔ کوکران، هریک از موارد به‌صورت زیر است: $n_{\circ}$=حجم نمونهٔ به‌دست‌آمده به‌وسیلهٔ فرمول کوکران؛ N=حجم جامعهٔ هدف؛ n=حجم نمونهٔ اصلاح‌شدهٔ جدید (۱۲). براساس تصحیح کوکران، حجم نمونهٔ مرحلهٔ اول پژوهش ۳۲۰ نفر برآورد شد.

پس از تعیین حجم نمونهٔ مرحلهٔ اول پژوهش، به‌منظور اجرای این پژوهش، به دانشکده‌های علوم انسانی و فنی‌مهندسی دانشگاه تهران مراجعه صورت گرفت. پرسش‌نامه‌ها به‌شکل کلاسی و حضوری، میان دانشجویان توزیع شد. شیوهٔ نمونه‌گیری خوشه‌ای چندمرحله‌ای به‌این‌ترتیب بود که از مجموع دانشکده‌های علوم انسانی و فنی‌مهندسی دانشگاه تهران، پنج دانشکده (دانشکدهٔ علوم اجتماعی، دانشکدهٔ ادبیات و علوم انسانی، دانشکدهٔ روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشکدهٔ علوم مهندسی، دانشکدهٔ صنایع) به‌طور تصادفی در نظر گرفته شد. سپس از هر دانشکده سه کلاس و از هر کلاس ۲۵ نمونه به‌صورت تصادفی انتخاب شدند. سپس در گام بعدی، انتخاب ۳۲۰ نفر از دانشجویان صورت گرفت و پرسش‌نامهٔ سازوکارهای بازداری/فعال‌سازی رفتاری[1] ۲۴گویه‌ای (کرور و وایت، ۱۹۹۴) برای بررسی صفت شخصیتی فعال‌سازی/بازداری رفتاری (۱۳) و پرسش‌نامهٔ راهبردهای تنظیم هیجان[2] (CERQ) ۳۶گویه‌ای (گارنفسکی و کرایج، ۲۰۰۷) برای بررسی راهبردهای تنظیم هیجانی (۱۴)، بین آن‌ها توزیع شد. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بود از: مبتلانبودن و نداشتن سابقهٔ ابتلا به بیماری‌های روان‌شناختی؛ مبتلانبودن و نداشتن سابقهٔ ابتلا به بیماری‌های نورولوژیک؛ دارابودن سن بین ۲۰تا۳۵ سال؛ وجود رضایت مبنی‌بر شرکت در پژوهش. این اطلاعات براساس خودگزارشگری و ازطریق پرسش‌نامهٔ جمعیت‌شناختی محقق‌ساخته از شرکت‌کنندگان دریافت شد. در پرسش‌نامهٔ جمعیت‌شناختی از شرکت‌کنندگان خواسته شد تا سن، سطح تحصیلات، سابقهٔ بیماری‌های روان‌شناختی و بیماری‌های مرتبط با مغز و اعصاب و استفاده از داروهای مرتبط را گزارش دهند. با کنارگذاشتن پرسش‌نامه‌های ناقص و پرسش‌نامه‌های دارای سابقهٔ مراجعه به روان‌پزشک و استفاده از داروهای اعصاب و روان، درنهایت ۲۶۰ نفر انتخاب شدند. در مرحلهٔ بعدی، برای انتخاب نمونهٔ مرحلهٔ دوم، با هدف مقایسهٔ گروه‌ها با صفت شخصیتی فعال‌سازی/بازداری رفتاری بالا و پایین، روش نمونه‌گیری هدفمند موارد مرزی یا انتهایی[3] به‌کار رفت. در نمونه‌گیری هدفمند، لازم است برای انتخاب آزمودنی‌ها از معیار پژوهش‌های قبلی استفاده شود (۱۵). براین‌اساس در پژوهش امیری و همکاران، معیار درنظرگرفته‌شده برای انتخاب گروه‌ها براساس نمرات استاندارد Z بود که در جدول ۱ آورده شده است (۱۶).

جدول ۱. معیار درنظرگرفته‌شده برای انتخاب دانشجویان در چهار گروه اصلی پژوهش (n=۷۲ و در هر گروه هیجده نفر)

شماره	گروه	معیار درنظرگرفته‌شده برای انتخاب آزمودنی‌ها
۱	گروه فعال‌سازی رفتاری بالا	Z BAS>=۱/۵ & Z BIS<=۰/۵
۲	گروه فعال‌سازی رفتاری پایین	Z BAS<=-۱/۵ & Z BIS>=-۰/۵
۳	گروه بازداری رفتاری بالا	Z BIS>=۱/۵ & Z BAS<=۰/۵
۴	گروه بازداری رفتاری پایین	Z BIS<=-۱/۵ & Z BAS>=-۰/۵

به‌این‌منظور، نمرات دانشجویان در هر دو پرسش‌نامه بررسی و وارد نرم‌افزار SPSS نسخهٔ ۲۴ شد و به نمرهٔ استاندارد Z تبدیل شد. براساس نمرات انتهایی توزیع برمبنای نمرات معیار Z در مقیاس فعال‌سازی/بازداری رفتاری، افراد دارای شرایط لازم برای قرارگیری در گروه‌های فعال‌سازی رفتاری بالا، بازداری بالا، بازداری پایین و فعال‌سازی پایین، مشخص شدند. براساس جدول ۱، افرادی به‌عنوان

[1]. Brain Behavioral Systems Inventory
[2]. Cognitive Emotion Regulation Questionnaire
[3]. Extreme Or Deviant Case Sampling

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

گروه فعال‌سازی رفتاری بالا (گروه ۱)، انتخاب شدند که نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس فعال‌سازی رفتاری بیشتر از ۱/۵ و نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس بازداری رفتاری کوچک‌تر از ۰/۵ بود. همچنین افرادی به‌عنوان گروه فعال‌سازی رفتاری پایین (گروه ۲)، انتخاب شدند که نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس فعال‌سازی رفتاری کمتر از ۱/۵ـ و نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس بازداری رفتاری بیشتر از ۰/۵ـ بود. گروه سوم، گروه بازداری رفتاری بالا، افرادی که نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس بازداری رفتاری بیشتر از ۱/۵ و نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس فعال‌سازی رفتاری کمتر از ۰/۵ بود. درنهایت، گروه چهارم، گروه بازداری رفتاری پایین، افرادی که نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس بازداری رفتاری کمتر از ۱/۵ـ و نمرهٔ استاندارد Z آن‌ها در مقیاس فعال‌سازی رفتاری بیشتر از ۰/۵ـ بود.

در ادامه حجم نمونهٔ لازم در مرحلهٔ دوم ازطریق فرمول محاسبه شد. در یک مطالعه با گروه‌های مقایسه‌شده وقتی متغیر پاسخ به‌صورت نرمال باشد، در این حالت برای محاسبهٔ حجم نمونه از فرمول زیر استفاده می‌شود.

$$n=\frac{2(Z_{(1-\frac{\alpha}{2})}+Z_{1-\beta})^2}{d^2}+\frac{Z^2_{1-\frac{\alpha}{2}}}{4},d=\frac{(\mu_1-\mu_2)}{6}$$

عبارت دوم در فرمول مذکور، تصحیحی به‌منظور استفاده از جدول توزیع نرمال است. در اینجا $d=\mu_1-\mu_2$ تفاوت انتظارداشته در گروه‌های مقایسه‌شده و σ انحراف معیار متغیر است. باتوجه به فرمول مذکور حجم لازم برای مقایسهٔ گروه‌ها در سطح معناداری ۰/۰۵ و توان آزمون ۸۰درصد برای هر گروه هیجده نفر است (۱۵). بدین‌منظور، از افرادی که براساس معیار جدول ۱ واجد شرایط لازم برای قرارگیری در گروه‌های فعال‌سازی/بازداری رفتاری بالا و پایین بودند، هیجده نفر برای هر گروه به‌صورت تصادفی انتخاب شدند. پس از انتخاب آزمودنی‌ها، افراد هر چهار گروه با نام گروه‌های ۱تا۴ در نرم‌افزار کدگذاری شدند و روش‌های آماری بعدی روی این داده‌ها صورت گرفت.

در این پژوهش برای جمع‌آوری داده‌ها پرسش‌نامه‌های زیر به‌کار رفت.

ـ پرسش‌نامهٔ راهبردهای تنظیم هیجان (گارنفسکی و کرایج، ۲۰۰۷): این پرسش‌نامه توسط گارنفسکی و کرایج در سال ۲۰۰۷ در کشور هلند تهیه شد و دارای دو نسخهٔ انگلیسی و هلندی است. پرسش‌نامهٔ راهبردهای تنظیم هیجان، ۳۶ سؤال دارد. هر سؤال از هرگز=۱ تا همیشه=۵ نمره‌گذاری می‌شود. این پرسش‌نامه از نُه خرده‌مقیاس سرزنش خود، پذیرش، نشخوار ذهنی، توجه مجدد مثبت، توجه مجدد به برنامه‌ریزی، ارزیابی مجدد مثبت، اتخاذ دیدگاه، فاجعه‌سازی و سرزنش دیگران تشکیل شده است. نمرهٔ هر راهبرد ازطریق جمع نمرات داده‌شده به هریک از سؤالات آن راهبرد به‌دست می‌آید و می‌تواند در دامنه‌ای از ۴تا۲۰ قرار بگیرد. نمرات بیشتر در هر خرده‌مقیاس، بیانگر میزان استفادهٔ بیشتر از راهبرد مذکور در مقابله یا مواجهه با وقایع استرس‌زا و منفی است. در بررسی روایی پرسش‌نامه، گارنفسکی و کرایج نشان دادند، نُه عامل این پرسش‌نامه درمجموع ۶۴/۶درصد واریانس را تبیین می‌کند (۱۴). پایایی نسخهٔ اصلی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای کل پرسش‌نامه ۰/۹۳ و برای راهبردها، کمترین میزان آلفا برای راهبرد سرزنش خود ۰/۶۸ و بیشترین میزان آلفا برای راهبرد نشخوار ۰/۸۳ به‌دست آمد. پایایی بازآزمایی (با فاصلهٔ زمانی پنج هفته) از ۰/۴۵ برای راهبرد پذیرش تا ۰/۵۹ برای راهبرد برنامه‌ریزی گزارش شد (۱۴). در پژوهش بشارت و بزازیان، مقادیر آلفای کرونباخ و ضریب بازآزمایی (با فاصلهٔ زمانی چهار هفته) برای عامل کلی این پرسش‌نامه به‌ترتیب ۰/۸۸ و ۰/۸۱ به‌دست آمد و برای زیرمقیاس‌ها به‌ترتیب در دامنهٔ ۰/۶۳تا۰/۸۹ و ۰/۷۱تا۰/۸۵ گزارش شد. ضرایب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های سرزنش خود ۰/۷۸، پذیرش ۰/۸۹، نشخوار فکری ۰/۸۳، تمرکز مجدد مثبت ۰/۸۹، برنامه‌ریزی ۰/۹۱، ارزیابی مجدد ۰/۸۸، دیدگاه‌گیری ۰/۸۵، فاجعه‌سازی ۰/۹۲ و سرزنش دیگران ۰/۹۳ محاسبه شد. این ضرایب نشان‌دهندهٔ همسانی درونی رضایت‌بخش پرسش‌نامهٔ تنظیم هیجانی است. همچنین روایی محتوایی پرسش‌نامه توسط متخصصان بررسی شد و ضرایب توافق کندال برای هریک از خرده‌مقیاس‌های مذکور از ۰/۷۳تا۰/۸۷ بود و در سطح $p<0/001$ به‌تأیید رسید (۱۷).

ـ پرسش‌نامهٔ سازوکارهای بازداری/فعال‌سازی رفتاری (کرور و وایت، ۱۹۹۴): این پرسش‌نامه توسط کرور و وایت در سال ۱۹۹۴ ساخته شد و شامل ۲۴ آیتم و چهار مقیاس است. هفت آیتم آن مربوط به بازداری رفتار و سیزده آیتم مربوط به فعال‌سازی رفتاری است که شامل چهار سؤال مرتبط با زیرمقیاس سائق[1]، چهار سؤال مرتبط با زیرمقیاس جست‌وجوی شادی و پنج سؤال مرتبط با زیرمقیاس پاسخ به پاداش می‌شود (۱۳). چهار آیتم پرسش‌نامه خنثی است. هر سؤال، از کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۴ نمره‌گذاری می‌شود. در این پرسش‌نامه سؤالات ۲، ۸، ۱۳، ۱۶، ۱۹، ۲۲ و ۲۴ میزان حساسیت فرد را در بازداری رفتاری می‌سنجد. همچنین سؤالات ۳، ۹، ۱۲، ۲۱ زیرمقیاس سائق و سؤالات ۴، ۷، ۱۴، ۱۸، ۲۳ زیرمقیاس پاسخ‌دهی به پاداش و سؤالات ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ زیرمقیاس جست‌وجوی شادی را می‌سنجد که نمرات حاصل از این سه زیرمقیاس میزان حساسیت فرد را درمقیاس فعال‌سازی رفتاری نشان می‌دهد. نمرات بیشتر در هر مقیاس، حساسیت بیشتر فرد را در آن مقیاس مشخص می‌کند. کمپبل سیلز و همکاران، با اجرای مقیاس‌های بازداری و فعال‌سازی رفتاری در گروهی از بیماران سرپایی مبتلا به اختلالات خُلقی و اضطرابی دریافتند، این ابزار از روایی تشخیصی مناسبی برخوردار است. در این تحقیق نتایج ساختار عاملی ابزار (یک عامل بازداری و سه زیرمقیاس از عامل فعال‌سازی) تأیید شد (۱۸). آنتونی[2] و همکاران، روایی همگرای بازداری رفتاری را با مقیاس روان‌رنجورخویی پرسش‌نامهٔ شخصیتی آیزنک[3] ۰/۵۶ و با مقیاس‌های عاطفهٔ منفی از مقیاس عواطف مثبت و منفی[4]، ۰/۶۲ گزارش کردند. به‌علاوه روایی همگرای فعال‌سازی رفتاری را با مقیاس برون‌گرایی ۰/۶۹ و با مقیاس‌های عاطفهٔ مثبت ۰/۷۱ به‌دست آوردند (۱۹).

کرور و وایت، ضریب همسانی درونی مقیاس بازداری رفتاری و سه

[1]. Drive
[2]. Anthony
[3]. Eysenck Personality Questionnaire-Revised (Epq-R)
[4]. Positive And Negative Schedule (Panas)

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

خرده‌مقیاس فعال‌سازی رفتاری را بین ۰/۶۶ تا۰/۷۶ گزارش کردند. پایایی بازآزمایی مقیاس بازداری رفتاری ۰/۶۶، زیرمقیاس‌های سائق ۰/۶۶ و جست‌وجوی شادی ۰/۵۹ و پاسخ به پاداش ۰/۶۹ بود. همچنین ثبات درونی مقیاس بازداری رفتاری ۰/۷۴ و ثبات درونی زیرمقیاس‌های سائق ۰/۷۳ و جست‌وجوی شادی ۰/۷۶ و پاسخ به پاداش ۰/۶۶، به‌دست آمد (۱۳). در مطالعهٔ محمدی، ضرایب همسانی درونی برای کل نمونه، در مقیاس بازداری رفتاری ۰/۶۹، کل مقیاس فعال‌سازی ۰/۷۸ و زیرمقیاس‌های سائق ۰/۸۷ و جست‌وجوی شادی ۰/۷۴ و پاسخ به پاداش ۰/۶۵ برآورد شد. پایایی آزمون برای مقیاس بازداری رفتاری ۰/۶۸، مقیاس کلی فعال‌سازی رفتاری ۰/۷۱ و زیرمقیاس‌های سائق ۰/۷۱ و جست‌وجوی شادی ۰/۶۲ و پاسخ به پاداش ۰/۷۳ برآورد شد که همگی معنادار بود (۲۰).

به‌منظور تجزیه‌وتحلیل داده‌ها از روش آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره (مانوا) (با رعایت پیش‌فرض‌های آن شامل بررسی نرمال‌بودن توزیع داده‌ها با آزمون کجی و کشیدگی، بررسی مفروضهٔ همگنی واریانس‌ها با آزمون لوین، بررسی همسانی ماتریس واریانس‌کوواریانس با آزمون ام‌باکس) استفاده شد. همچنین برای پی‌بردن به تفاوت متغیرها، تحلیل واریانس یک‌متغیری در متن مانوا و آزمون تعقیبی توکی در سطح معناداری ۰/۰۵ به‌کار رفت. برای ارزیابی توزیع سن و جنسیت و سطح تحصیلات در چهار گروه آزمون کای‌اسکوئر [1] اجرا شد. داده‌ها با استفاده از بیست‌وچهارمین نسخهٔ نرم‌افزار SPSS تحلیل شدند.

۳ یافته‌ها

به‌منظور تجزیه‌وتحلیل داده‌ها، ابتدا مشخصات جمعیت‌شناختی آزمودنی‌ها (شامل سن و جنسیت و میزان تحصیلات) در جدول ۲، ارزیابی شده است.

جدول ۲. شاخص‌های جمعیت‌شناختی افراد شرکت‌کننده در چهار گروه پژوهش (n=۷۲ و در هر گروه هیجده نفر)

متغیر جمعیت‌شناختی		گروه ۱		گروه ۲		گروه ۳		گروه ۴		آمارهٔ آزمون کای‌اسکوئر	مقدار احتمال
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد		
سن	۱۸ تا۲۴	۱۴	۷۷/۸	۱۴	۷۷/۸	۱۳	۷۲/۲	۱۲	۶۶/۷	۰/۷۸۶	۰/۸۵
	۲۵ تا۳۵	۴	۲۲/۲	۴	۲۲/۲	۵	۲۷/۸	۶	۳۳/۳		
جنسیت	مرد	۴	۲۲/۲	۷	۳۸/۹	۵	۲۷/۸	۶	۳۳/۳	۱/۳۰	۰/۷۲
	زن	۱۴	۷۷/۸	۱۱	۶۱/۱	۱۳	۷۲/۲	۱۲	۶۶/۷		
تحصیلات	فوق‌دیپلم	۱	۵/۶	۲	۱۱/۱	۲	۱۱/۱	۰	۰	۲/۳۶	۰/۵۰
	کارشناسی	۱۷	۹۴/۴	۱۶	۸۸/۹	۱۶	۸۸/۹	۱۸	۱۰۰		

همان‌طورکه در جدول ۲ مشاهده می‌شود، براساس نتایج آزمون کای‌اسکوئر، چهار گروه از نظر متغیرهای جمعیت‌شناختی با یکدیگر تفاوت معناداری ندارند.

مطابق با جدول ۳، میانگین و انحراف معیار متغیر پذیرش در گروه فعال‌سازی رفتاری بالا ۱۲/۳۳۳±۰/۵۷۰، در گروه بازداری رفتاری بالا ۱۴/۶۶۷±۰/۶۲۴ و میانگین و انحراف معیار متغیر نشخوار فکری در گروه بازداری رفتاری بالا ۱۶/۵۳۳ ±۰/۷۰۴ و در گروه بازداری رفتاری پایین ۱۳/۳۳۳±۰/۶۴۳ بود. میانگین و انحراف معیار برای متغیر ارزیابی مجدد در گروه بازداری رفتاری بالا ۱۲/۴۰۰±۰/۸۸۵، در گروه بازداری رفتاری پایین ۱۶/۲۲۲±۰/۸۰۸ و میانگین و انحراف معیار متغیر فاجعه‌سازی در گروه فعال‌سازی رفتاری بالا ۱۱/۸۳۳±۰/۷۲۵، در گروه بازداری رفتاری بالا ۱۳/۲۶۷±۰/۷۹۴ و در گروه بازداری رفتاری پایین ۸/۳۳۳±۰/۷۲۵ بود. میانگین و انحراف معیار برای متغیر سرزنش دیگران در گروه فعال‌سازی رفتاری بالا ۱۱/۳۳۳±۰/۶۹۴، در گروه بازداری رفتاری بالا ۱۲/۲۶۷±۰/۷۹۴ و در گروه بازداری رفتاری پایین ۸/۲۷۸±۰/۶۹۴ بود. طبق این جدول بین میانگین متغیرهای راهبردهای تنظیم هیجانی در چهار گروه فعال‌سازی و بازداری رفتاری بالا و پایین تفاوت‌هایی وجود داشت. به‌منظور بررسی معناداری یا معنادارنبودن این تفاوت‌ها، روش تحلیل واریانس چندمتغیری (مانوا) به‌کار رفت. پیش از اجرای روش تحلیل واریانس چندمتغیری، رعایت پیش‌فرض‌های آن مانند نرمال‌بودن، همسانی ماتریس‌های واریانس‌کوواریانس و همگنی واریانس‌های خطا بررسی شد. برای ارزیابی نرمال‌بودن، آزمون کجی و کشیدگی به‌کار رفت. باتوجه به اینکه کجی و کشیدگی در تمام متغیرها بین ۲ــ و ۲ بود، فرض نرمال‌بودن داده‌ها رد نشد. به‌منظور بررسی همگن‌بودن واریانس متغیرهای پژوهش آزمون لوین به‌کار رفت و همگنی واریانس‌ها رد نشد (p>۰/۰۵)، همچنین همسانی ماتریس واریانس‌کوواریانس با آزمون ام‌باکس رد نشد (p>۰/۰۵) و باتوجه به رعایت مفروضه‌های زیربنایی تحلیل واریانس می‌توان از این روش استفاده کرد. نتایج آمارهٔ لامبدای ویلکز نشان داد، بین چهار گروه فعال‌سازی رفتاری بالا و پایین حداقل از لحاظ یکی از متغیرهای وابسته (نه راهبرد تنظیم هیجانی) تفاوت معناداری وجود دارد (p=۰/۰۰۵). برای پی‌بردن به تفاوت متغیرها، از تحلیل واریانس یک‌متغیری در متن مانوا استفاده شد.

براساس جدول ۳، در پنج راهبرد تنظیم هیجانی ازجمله پذیرش، نشخوار فکری، ارزیابی مجدد، فاجعه‌سازی و سرزنش دیگران، تفاوت معناداری بین گروه‌ها وجود داشت؛ بااین‌حال، تفاوت معناداری بین گروه‌ها دربارهٔ سایر راهبردها شامل سرزنش خود، تمرکز مجدد مثبت، برنامه‌ریزی و دیدگاه‌گیری، مشاهده نشد. برای درک دقیق اینکه کدام گروه‌ها تفاوت‌های درخورتوجهی دارند، آزمون تعقیبی توکی برای پنج

[1]. Chi-Squared Test

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

راهبرد تنظیم هیجانی ازجمله پذیرش، نشخوار فکری، ارزیابی مجدد، فاجعه‌سازی و سرزنش دیگران انجام شد که این پنج راهبرد تفاوت معناداری را بین گروه‌ها نشان داد. در جدول ۴، نتایج آزمون تعقیبی توکی آورده شده است.

باتوجه به نتایج آزمون تعقیبی توکی، در راهبرد پذیرش (p=۰/۰۳۷، ۳>۱)، گروه بازداری رفتاری بالا، به‌طور معناداری بیشتر از گروه فعال‌سازی رفتاری بالا، از راهبرد پذیرش استفاده کرد. در راهبرد نشخوار فکری، (p=۰/۰۰۷، ۳>۴)، گروه بازداری رفتاری بالا، به‌طور معناداری بیشتر از گروه بازداری رفتاری پایین، این راهبرد را به‌کار برد. در راهبرد ارزیابی مجدد، (p=۰/۰۱۲، ۴>۳)، گروه بازداری رفتاری پایین به‌طور معناداری، بیشتر از گروه بازداری رفتاری بالا، از راهبرد ارزیابی مجدد استفاده کرد. در راهبرد فاجعه‌سازی (p=۰/۰۰۶، ۱>۴)، (p<۰/۰۰۱، ۳>۴) و راهبرد سرزنش دیگران (p=۰/۰۱۴، ۱>۴)، (p<۰/۰۰۱، ۳>۴)، هر دو گروه بازداری رفتاری بالا و فعال‌سازی رفتاری بالا تفاوت معناداری را با گروه بازداری رفتاری پایین نشان دادند. این امر بیانگر آن بود که دو گروه فعال‌سازی رفتاری بالا و بازداری رفتاری بالا درمقایسه با گروه بازداری رفتاری پایین، از راهبردهای فاجعه‌سازی و سرزنش دیگران بیشتر استفاده می‌کنند.

جدول ۳. میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش به‌تفکیک چهار گروه و نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره

مؤلفه	گروه	میانگین	انحراف معیار	مقدار F	مقدار احتمال	η^2	توان آزمون
سرزنش خود	۱	۱۳/۲۷۸	۰/۶۴۴	۰/۲۸	۰/۸۳۷	۰/۰۱	۰/۱۰
	۲	۱۳/۷۲۲	۰/۶۴۴				
	۳	۱۳/۲۰۰	۰/۷۰۶				
	۴	۱۲/۸۸۹	۰/۶۴۴				
پذیرش	۱	۱۲/۳۳۳	۰/۵۷۰	۲/۷۸	۰/۰۴۸	۰/۱۱	۰/۶۴
	۲	۱۴/۰۰۰	۰/۵۷۰				
	۳	۱۴/۶۶۷	۰/۶۲۴				
	۴	۱۳/۵۵۶	۰/۵۷۰				
نشخوار فکری	۱	۱۴/۱۶۷	۰/۶۴۳	۳/۹۸	۰/۰۱۱	۰/۱۵	۰/۸۱
	۲	۱۴/۷۷۸	۰/۶۴۳				
	۳	۱۶/۵۳۳	۰/۷۰۴				
	۴	۱۳/۳۳۳	۰/۶۴۳				
تمرکز مجدد مثبت	۱	۱۳/۰۰۰	۰/۷۸۶	۱/۰۸	۰/۳۶۲	۰/۰۴	۰/۲۸
	۲	۱۲/۳۳۳	۰/۷۸۶				
	۳	۱۱/۳۳۳	۰/۸۶۱				
	۴	۱۳/۲۷۸	۰/۷۸۶				
برنامه‌ریزی	۱	۱۶/۱۶۷	۰/۷۳۱	۲/۵۷	۰/۰۶۲	۰/۱۰	۰/۶۰
	۲	۱۴/۲۲۲	۰/۷۳۱				
	۳	۱۳/۶۰۰	۰/۸۰۱				
	۴	۱۵/۷۲۲	۰/۷۳۱				
ارزیابی مجدد	۱	۱۴/۸۸۹	۰/۸۰۸	۴/۰۷	۰/۰۱۰	۰/۱۵	۰/۸۲
	۲	۱۳/۳۳۳	۰/۸۰۸				
	۳	۱۲/۴۰۰	۰/۸۸۵				
	۴	۱۶/۲۲۲	۰/۸۰۸				
دیدگاه‌گیری	۱	۱۲/۷۷۸	۰/۶۸۲	۰/۲۰	۰/۸۹۱	۰/۰۰۹	۰/۰۸
	۲	۱۲/۸۸۹	۰/۶۸۲				
	۳	۱۲/۴۰۰	۰/۷۴۷				
	۴	۱۲/۲۲۲	۰/۶۸۲				
فاجعه‌سازی	۱	۱۱/۸۳۳	۰/۷۲۵	۷/۶۷	<۰/۰۰۱	۰/۲۶	۰/۹۸
	۲	۱۰/۹۴۴	۰/۷۲۵				
	۳	۱۳/۲۶۷	۰/۷۹۴				
	۴	۸/۳۳۳	۰/۷۲۵				
سرزنش دیگران	۱	۱۱/۳۳۳	۰/۶۹۴	۵/۷۰	۰/۰۰۲	۰/۲۰	۰/۹۳
	۲	۱۰/۵۰۰	۰/۶۹۴				
	۳	۱۲/۲۶۷	۰/۷۶۰				
	۴	۸/۲۷۸	۰/۶۹۴				

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

جدول ۴. نتایج تحلیل آزمون تعقیبی توکی برای مقایسهٔ میانگین‌های چهار گروه در مؤلفه‌های راهبردهای تنظیم هیجان (df=۳)

متغیر مستقل	منبع مقایسه (گروه‌ها)		تفاوت میانگین‌ها (I-J)	خطای معیار	مقدار احتمال	آزمون تعقیبی توکی
	I	J				
پذیرش	۱	۲	-۱/۶۶	۰/۸۰۵	۰/۱۷۴	۱<۲
	۱	۳	-۲/۳۳	۰/۸۴۵	۰/۰۳۷	۱<۳
	۱	۴	-۱/۲۲	۰/۸۰۵	۰/۴۳۳	۱<۴
	۳	۴	۱/۱۱	۰/۸۴۵	۰/۵۵۷	۴<۳
نشخوار فکری	۱	۲	-۰/۶۱	۰/۹۰۸	۰/۹۰۷	۱<۲
	۱	۳	-۲/۳۶	۰/۹۵۳	۰/۰۷۲	۱<۳
	۱	۴	۰/۸۳	۰/۹۰۸	۰/۷۹۶	۴<۱
	۳	۴	۳/۲۰	۰/۹۵۳	۰/۰۰۷	۴<۳
ارزیابی مجدد	۱	۲	۱/۵۵	۱/۱۴۳	۰/۵۲۸	۲<۱
	۱	۳	۲/۴۸	۱/۱۹۸	۰/۱۷۲	۳<۱
	۱	۴	-۱/۳۳	۱/۱۴۳	۰/۶۵۰	۱<۴
	۳	۴	-۳/۸۲	۱/۱۹۸	۰/۰۱۲	۳<۴
فاجعه‌سازی	۱	۲	۰/۸۸	۱/۰۲۴	۰/۸۲۲	۲<۱
	۱	۳	-۱/۴۳	۱/۰۷۴	۰/۵۴۵	۱<۲
	۱	۴	۳/۵۰	۱/۰۲۴	۰/۰۰۶	۴<۱
	۳	۴	۴/۹۳	۱/۰۷۴	<۰/۰۰۱	۴<۳
سرزنش دیگران	۱	۲	۰/۸۳	۰/۹۸۱	۰/۸۳۱	۲<۱
	۱	۳	-۰/۹۳	۱/۰۲۸	۰/۸۰۱	۱<۳
	۱	۴	۳/۰۵	۰/۹۸۱	۰/۰۱۴	۴<۱
	۳	۴	۳/۹۸	۱/۰۲۸	<۰/۰۰۱	۴<۳

۴ بحث

هدف از انجام پژوهش حاضر، مقایسهٔ راهبردهای تنظیم هیجان در دانشجویان دارای سازوکارهای فعال‌سازی/بازداری رفتاری بالا و پایین بود. بحث و تبیین نتایج دربارهٔ هریک از راهبردها به‌طور جداگانه آورده شده است.

نتایج پژوهش حاضر مشخص کرد، در راهبرد نشخوار فکری، گروه بازداری رفتاری بالا، به‌طور معناداری، بیشتر از گروه بازداری رفتاری پایین، از راهبرد نشخوار فکری استفاده می‌کند که این موضوع می‌تواند سطوح بالای تنظیم هیجانی ناسازگارانه را در گروه مذکور نشان دهد. نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های تال و همکاران در بررسی نظریهٔ حساسیت به تقویت و مشکلات تنظیم هیجان (۴) و وارد و همکاران در پژوهشِ نمی‌توان کاملاً متعهد شد: نشخوار فکری و شک (۲۱) و رندلز و همکاران در ارزیابی ابعاد کمال‌گرایی، بازداری رفتاری و نشخوار فکری (۲۲)، همسوست. برخی افراد به‌جای اجتناب یا سرکوب افکار و خُلق منفی، به‌طور تکراری بر تجربهٔ خود از احساسات و علل و پیامدهای آن متمرکز می‌شوند و غالباً می‌گویند به‌دلیل اینکه می‌خواهند مشکلات خود را درک و حل کنند، به نشخوار فکری می‌پردازند؛ اما نشخوار فکری با حل مسئله رابطهٔ منفی دارد (۲۱). بازداری رفتاری بالا به‌جای حل مسئلهٔ فعال که منجربه پاسخ نشخوار فکری به تجربیات عاطفی می‌شود، با شکلی انفعالی از حل مسئلهٔ ذهنی ارتباط دارد. درحقیقت، به‌نظر می‌رسد نشخوار فکری در شرایط پریشانی با توانایی در حل مسئله تداخل می‌کند و ممکن است باعث بلاتکلیفی منفعلانه شود (۲۱). استفادهٔ بیشتر از راهبرد نشخوار فکری در گروه بازداری رفتاری بالا، بیانگر آن بود که این گروه در هنگام مواجهه با شرایط استرس‌زا، به‌جای حل مسئلهٔ فعالانه، به‌طور تکراری بر تجربهٔ خود از احساسات تمرکز می‌کند و از این طریق به‌صورت منفعلانه از مواجهه با شرایط استرس‌زا اجتناب می‌ورزد؛ بنابراین بیشتربودن میزان استفاده از راهبرد نشخوار فکری در گروه بازداری رفتاری بالا که براساس نظریهٔ گری (۴)، مشخصهٔ آن‌ها، اجتناب از موقعیت استرس‌زا بوده، درمقایسه با سایر گروه‌ها توجیه‌پذیر است و سطوح بالای تنظیم هیجانی ناسازگارانه را در این گروه نشان می‌دهد.

نتایج پژوهش حاضر مشخص کرد، در راهبرد فاجعه‌سازی، هر دو گروه بازداری رفتاری بالا و فعال‌سازی رفتاری بالا تفاوت معناداری را با گروه بازداری رفتاری پایین نشان می‌دهند. مفهوم نگرانی فاجعه‌بار از ادبیات مربوط به اختلالات اضطرابی الهام‌گرفته شده و با پیشرفت‌های جدید در تحقیقات درد همراه است. در مفهوم جدید، فاجعه‌سازی را بخشی از فرایند نگرانی در نظر می‌گیرند که شباهت‌هایی به اشکال مختلف افکار منفی تکراری دارد (۲۳). مطالعات اخیر از اهمیت جنبهٔ فراشناختی نشخوار فکری در هنگام فاجعه‌سازی درد، حمایت می‌کند. در این تحقیقات فاجعه‌سازی به‌منزلهٔ بُعد فراشناختی نشخوار فکری در نظر گرفته شده است. گفته شد، نشخوار فکری همراه با نگرانی، فرایندی را ایجاد می‌کند که با عنوان افکار منفی تکراری شناخته می‌شود (۲۴). باتوجه به اینکه در تحقیقات اخیر، فاجعه‌سازی درواقع به‌منزلهٔ بُعد فراشناختی نشخوار فکری مطرح شده است، می‌توان توجیه کرد چرا افراد گروه بازداری رفتاری بالا که از راهبرد نشخوار فکری درمقایسه با گروه بازداری رفتاری پایین، بیشتر استفاده می‌کنند، در

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

راهبرد فاجعه‌سازی نیز نمرات بیشتری به‌دست می‌آورند. طبق نظر برخی محققان، افکار منفی تکراری، نوعی راهبرد اجتنابی در نظر گرفته می‌شود و افراد برای اجتناب از مواجهه با احساسات و افکار بدتر به این افکار می‌پردازند و ازطریق اشغال فکر با افکار منفی تکراری، از رویارویی با تهدید جلوگیری می‌کنند (۲۴). در برخی مطالعات، همبستگی مثبتی بین بازداری رفتاری بالا و فاجعه‌سازی گزارش شد (۴،۶). نتایج پژوهش‌های تال و همکاران، در بررسی نظریهٔ حساسیت به تقویت و مشکلات تنظیم هیجان (۴)، گرتز و تال در ارزیابی تنظیم هیجان به‌عنوان سازوکار تغییر در درمان‌های مبتنی‌بر پذیرش و ذهن‌آگاهی (۵)، پاترینی و آرند-نیلسن در بررسی درک فاجعه‌سازی درد (۲۳) و شوتز و همکاران در ارزیابی فراشناخت، تفکر مداوم و فاجعه‌سازی درد (۲۴)، با پژوهش حاضر همسوست. دربارهٔ نحوهٔ رابطهٔ فعال‌سازی رفتاری بالا و راهبرد فاجعه‌سازی تاکنون تحقیقات چندانی صورت نگرفته و نیاز به پژوهش‌های بیشتری در این زمینه است.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، در راهبرد ارزیابی مجدد، گروه بازداری رفتاری پایین به‌طور معناداری، بیشتر از گروه بازداری رفتاری بالا، از راهبرد ارزیابی مجدد استفاده می‌کند. ارزیابی مجدد شناختی به‌عنوان راهبردی در تنظیم هیجانی سازگار شناخته شده است. استروب و همکاران در پژوهش خود با بررسی روش مقابله‌ای نشخوار به‌عنوان نوعی اجتناب دریافتند، بازداری رفتاری بالا، همبستگی منفی با ارزیابی مجدد دارد (۲۵). این یافته پژوهش همسو با پژوهش‌های پیشین در این زمینه است که ارتباط مثبت بین بازداری رفتاری بالا و مشکل در تنظیم هیجانی، سرکوب هیجان‌ها و عاطفهٔ منفی بیشتر را نشان دادند (۶،۲۵). همچنین پژوهش لی و همکاران با بررسی اثرات سازوکار بازداری رفتاری (BIS)، سازوکار فعال‌سازی رفتاری (BAS) و تنظیم هیجان بر افسردگی (۲۶)، با نتیجهٔ پژوهش حاضر همسوست. افرادی که از ارزیابی مجدد سود می‌جویند، سعی می‌کنند تفسیر خوش‌بینانه‌تری دربارهٔ وقایع استرس‌زا داشته باشند و تلاش بیشتری برای بهبود خُلق منفی می‌کنند؛ درنتیجه، آن‌ها درمقایسه با افرادی که کمتر این راهبرد را به‌کار می‌برند، عاطفهٔ مثبت بیشتر و عاطفهٔ منفی کمتری را تجربه و ابراز می‌دارند (۲۷). نتایج پژوهش حاضر مشخص کرد، افراد دارای بازداری رفتاری پایین‌تر، از راهبرد سازش‌یافتهٔ ارزیابی مجدد بیشتر استفاده می‌کنند که این یافته برای اولین‌بار در پژوهش حاضر نشان داده شد و نیاز به تحقیقات بیشتری دارد.

از دیگر یافته‌های پژوهش این بود که در راهبرد سرزنش دیگران هر دو گروه بازداری رفتاری بالا و فعال‌سازی رفتاری بالا تفاوت معناداری را با گروه بازداری رفتاری پایین نشان می‌دهند. سرزنش دیگران غالباً در نظریه‌های عواطف منفی، به‌ویژه تجربه و ابراز خشم، تأکید شده است. سرزنش‌کردن دیگران با تجربه و ابراز خشم رابطهٔ مثبت دارد و با راهبردهای کنترل خشم سازگارانه، دارای رابطهٔ معکوس است (۲۸). در برخی مطالعات مشخص شد، راهبرد سرزنش دیگران ازجمله، عوامل خطرساز در بروز مشکلات بهداشت روانی است (۲۹)؛ این یافته می‌تواند به‌طورکلی، همسو با نتایج پژوهش حاضر باشد که نشان داد دو گروه فعال‌سازی رفتاری بالا و بازداری رفتاری بالا، درمقایسه با گروه بازداری رفتاری پایین، از راهبردهای ناسازگارانه مانند سرزنش دیگران، بیشتر سود می‌جویند. در برخی از پژوهش‌های پیشین همبستگی مثبت بیشتری، بین بازداری رفتاری بالا و راهبرد سرزنش خود، درمقابل راهبرد سرزنش دیگران مطرح شد (۴،۲۹) و راهبرد سرزنش خود در برخی پژوهش‌ها رابطهٔ مستقیمی با بازداری رفتاری بالا داشت؛ اما با پژوهش حاضر همسو نیست. باید تصریح کرد، در پژوهش حاضر در راهبرد سرزنش خود تفاوتی بین گروه‌ها مشاهده نمی‌شود؛ ولی در راهبرد سرزنش دیگران هر دو گروه بازداری رفتاری بالا و فعال‌سازی رفتاری بالا به‌طور معناداری بیشتر از گروه بازداری رفتاری پایین از این راهبرد استفاده می‌کنند. در توجیه این یافته می‌توان گفت: اولاً هر دو نوع راهبرد سرزنش‌کردن، چه معطوف به خود باشد چه دیگری، موانعی برای سازگاری با رویدادهای منفی زندگی محسوب می‌شوند؛ ثانیاً این نتیجه احتمالاً ناشی‌از تفاوت‌های فرهنگی و نوع مفهوم خود در کشورهای غربی و شرقی است. ژو و همکاران پیشنهاد کردند، تفاوت‌های فرهنگی می‌تواند در رابطهٔ بین راهبردهای مختلف تنظیم هیجان و بروز اختلال‌های هیجانی تأثیرگذار باشد (۳۰). دربارهٔ تفاوت‌های فرهنگی باید متذکر شد که در فرهنگ‌های شرقی، فرد وابسته به دیگران است؛ یعنی فرد خویشتن را در ارتباط تنگاتنگ و وابستگی به دیگران معنا می‌بخشد و هماهنگی با اطرافیان و گروه خود را ارزشمند می‌داند؛ درنتیجه، احتمال دارد فرد در مواجهه با اتفاقات بد و استرس‌زا، دیگران را سرزنش کند؛ درحالی‌که در فرهنگ غربی، فرد خود را غیروابسته به دیگران و مستقل از آن‌ها می‌داند و زمانی که اتفاق بدی را تجربه می‌کند، وقوع آن را ناشی‌از نقایص و کمبودهای خود می‌داند و خود را سرزنش می‌کند. به‌همین دلیل ممکن است در مواقع آشفتگی هیجانی، راهبرد سرزنش خود را بیشتر به‌کار ببرد (۳۰). به‌علت اینکه پژوهش حاضر در فرهنگ شرقی اجرا شد، می‌توان بیشتربودن استفاده از راهبرد سرزنش دیگران درمقابل راهبرد سرزنش خود را که در برخی از پژوهش‌های اروپایی و آمریکایی صورت گرفته است، در دو گروه بازداری رفتاری بالا و فعال‌سازی رفتاری بالا، این‌گونه توجیه کرد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد، در ارتباط با راهبرد پذیرش، گروه بازداری رفتاری بالا به‌طور معناداری بیشتر از گروه فعال‌سازی رفتاری بالا، از راهبرد پذیرش استفاده می‌کند. پذیرش به راهبردی گفته می‌شود که آنچه تجربه کرده‌اید، می‌پذیرید و روی اینکه چگونه می‌توانید رویداد منفی را کنترل کنید، متمرکز می‌شوید (۲۹). تحقیقات درزمینهٔ پذیرش به‌عنوان یک راهبرد تنظیم هیجان نشان داد، استفاده از این راهبرد نتایج خوبی به‌دنبال دارد (۵،۲۹)؛ اما یافته‌ها دربارهٔ راهبرد پذیرش تاحدودی متناقض است؛ مثلاً صالحی دریافت، استفاده از راهبرد پذیرش با افسردگی مرتبط است و پیش‌بینی‌کنندهٔ این اختلال به‌شمار می‌رود (۳۱). برخی پژوهشگران (۲۸) اظهار داشتند، ممکن است درنظرگرفتن خرده‌مقیاس پذیرش در پرسش‌نامهٔ راهبردهای تنظیم هیجانی، به‌عنوان راهبردی سازگارانه برای مقابله، به‌شیوهٔ پیشنهادشده توسط گارنفسکی و همکاران (۲۹)، مناسب نباشد. محققان پژوهش حاضر از نقش انطباقی پذیرش حمایت می‌کنند؛ زیرا این راهبرد با کنترل خشم سازگارانه مرتبط است؛ اما پذیرش با افسردگی، اضطراب و

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

سرکوب ناسالم خشم نیز رابطهٔ مثبت دارد. به‌عقیدهٔ گروهی از پژوهشگران، یک توضیح احتمالی می‌تواند این باشد که برخی سؤالات تشکیل‌دهندهٔ خرده‌مقیاس پذیرش در پرسش‌نامهٔ مذکور (برای مثال، «من فکر می‌کنم نمی‌توانم چیزی را درمورد آن تغییر دهم» یا «من فکر می‌کنم که باید یاد بگیرم با آن زندگی کنم» و غیره)، ممکن است درجاتی از درماندگی را نشان دهد؛ بنابراین، راهبرد پذیرش شاید فقط در شرایط خاص سازگارانه باشد. این محققان توصیه کردند، خرده‌مقیاس مذکور را باید بااحتیاط تفسیر کرد (۲۸). باتوجه به توضیحات بیان‌شده می‌توان گفت، استفاده از راهبرد پذیرش در گروه بازداری رفتاری بالا درمقایسه با گروه فعال‌سازی رفتاری بالا توجیه‌پذیر خواهد بود و افراد گروه بازداری بالا به‌دلیل استفاده از راهبرد پذیرش از این منظر که به‌عنوان راهبردی منفعلانه، پاسخ‌ندادن فعال و تسلیم به شرایط موجود را شامل می‌شود، بیشتر از سایرین از این راهبرد استفاده می‌کنند؛ اگرچه پژوهش‌های بیشتری در این زمینه نیاز است.

محدودیت مهم در این مطالعه استفاده از ابزار خودگزارشی بود؛ رابطهٔ بین تنظیم هیجانی و سازوکارهای مغزی رفتاری در پژوهش حاضر با پرسش‌نامه و ازطریق خودگزارشی اندازه‌گیری شد و به‌هرحال چنین اندازه‌گیری‌هایی امکان دارد تحت‌تأثیر سوگیری پاسخ مثبت قرار گیرد؛ ازاین‌رو ممکن است فهم ما را از رابطهٔ راهبردهای تنظیم هیجانی با حساسیت به تقویت، تحریف کند.

۵ نتیجه‌گیری

در این مطالعه صفات شخصیتی بازداری و فعال‌سازی رفتاری مطرح‌شده توسط گری، در قالب چهار گروه بازداری و فعال‌سازی رفتاری بالا و پایین از نظر استفاده از راهبردهای تنظیم هیجانی با یکدیگر مقایسه شدند. یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد، بازداری و فعال‌سازی رفتاری بالا، درمقایسه با بازداری رفتاری پایین منجربه استفادهٔ بیشتر از راهبردهای ناسازگارانه نظیر فاجعه‌سازی و سرزنش دیگران می‌شود. گروه بازداری رفتاری بالا درمقایسه با گروه بازداری رفتاری پایین علاوه‌بر دو راهبرد مذکور از راهبرد نشخوار فکری نیز به‌طور معناداری بیشتر استفاده کرد. در این پژوهش مشخص شد، گروه بازداری رفتاری پایین درمقایسه با گروه بازداری رفتاری بالا بیشتر از راهبرد ارزیابی مجدد که راهبرد سازگارانه‌ای است، استفاده می‌کند و راهبردهای ناسازگارانه را درمقایسه با دو گروه بازداری و فعال‌سازی رفتاری بالا به‌طور معناداری کمتر به‌کار می‌برد؛ همچنین گروه فعال‌سازی رفتاری پایین درمقایسه با سایر گروه‌ها، تفاوت معناداری را در استفاده از راهبردهای تنظیم هیجانی نشان نمی‌دهد. براساس نتایج پژوهش حاضر می‌توان گفت، بالا یا پایین‌بودن صفات شخصیتی بازداری و فعال‌سازی رفتاری نقش مهمی در انتخاب راهبردهای تنظیم هیجان ایفا می‌کند. نوع راهبردهای تنظیم هیجان با صفات شخصیتی که در فرد مسلط است، تناسب دارد و می‌تواند به‌عنوان عاملی در بدتنظیمی‌های هیجانی در نظر گرفته شود.

۶ تشکر و قدردانی

از شرکت‌کنندگان در پژوهش، کمال تشکر و قدردانی می‌شود.

۷ بیانیه‌ها

تأییدیهٔ اخلاقی و رضایت‌نامه از شرکت‌کنندگان

این پژوهش با کد اخلاق به‌شمارهٔ IR.SUMS.REC.1400.444 در دانشگاه علوم‌پزشکی شیراز به‌ثبت رسیده است. در این پژوهش تمامی اصول اخلاقی مرتبط مانند محرمانه‌بودن پرسش‌نامه‌ها، رضایت آگاهانهٔ شرکت‌کنندگان در پژوهش و اختیار خروج از پژوهش رعایت شد.

رضایت‌نامهٔ انتشار

این امر غیرقابل اجرا است.

دسترسی به داده‌ها و مواد

داده‌های پشتیبان نتایج گزارش‌شده در مقاله که در طول مطالعه تحلیل شدند، به‌صورت فایل ورودی داده در نزد نویسندهٔ مسئول حفظ خواهد شد.

تزاحم منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند، هیچ‌گونه تضاد یا تعارض منافعی ندارند.

منابع مالی

این پژوهش بدون هرگونه حمایت مالی نهاد یا سازمانی انجام شده است.

مشارکت نویسندگان

تمامی نویسندگان در طراحی مطالعه، جمع‌آوری، تحلیل و تفسیر داده‌ها و نوشتن مقاله سهیم بودند.

References

1. Zheng WL, Zhu JY, Lu BL. Identifying stable patterns over time for emotion recognition from EEG. IEEE Transactions on Affective Computing. 2019;10(3):417–29. https://doi.org/10.1109/TAFFC.2017.2712143
2. Gross JJ. Handbook of emotion regulation. 2nd ed. New York, NY, US: The Guilford Press; 2014.
3. Fuentes P, Barrós-Loscertales A, Bustamante JC, Rosell P, Costumero V, Ávila C. Individual differences in the behavioral inhibition system are associated with orbitofrontal cortex and precuneus gray matter volume. Cogn Affect Behav Neurosci. 2012;12(3):491–8. https://doi.org/10.3758/s13415-012-0099-5
4. Tull MT, Gratz KL, Latzman RD, Kimbrel NA, Lejuez CW. Reinforcement sensitivity theory and emotion regulation difficulties: a multimodal investigation. Personality and Individual Differences. 2010;49:989–94. https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.08.010
5. Gratz KL, Tull MT. Emotion regulation as a mechanism of change in acceptance– and mindfulness-based treatments. In: Assessing mindfulness and acceptance processes in clients: illuminating the theory and practice of change. Oakland, CA, US: Context Press/New Harbinger Publications; 2010. pp: 107–33.
6. Mitchell JT, Kimbrel NA, Hundt NE, Cobb AR, Nelson–Gray RO, Lootens CM. An analysis of reinforcement sensitivity theory and the five–factor model. European Journal of Personality. 2007;21:869–87. https://doi.org/10.1002/per.644

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]

7. Kimbrel NA, Cobb AR, Mitchell JT, Hundt NE, Nelson–Gray RO. Sensitivity to punishment and low maternal care account for the link between bulimic and social anxiety symptomology. Eat Behav. 2008;9(2):210–7. https://doi.org/10.1016/j.eatbeh.2007.09.005
8. Campbell–Sills L, Liverant GI, Brown TA. Psychometric evaluation of the behavioral inhibition/behavioral activation scales in a large sample of outpatients with anxiety and mood disorders. Psychological Assessment. 2004;16:244–54. https://doi.org/10.1037/1040-3590.16.3.244
9. Lykken DT. The antisocial personalities. 1st ed. New York: Psychology Press; 1995.
10. Baskin–Sommers AR, Wallace JF, MacCoon DG, Curtin JJ, Newman JP. Clarifying the factors that undermine behavioral inhibition system functioning in psychopathy. Personal Disord. 2010;1(4):203–17. https://doi.org/10.1037/a0018950
11. Hoppenbrouwers SS, Neumann CS, Lewis J, Johansson P. A latent variable analysis of the psychopathy checklist–revised and behavioral inhibition system/behavioral activation system factors in North American and Swedish offenders. Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment. 2015;6(3):251–60. https://doi.org/10.1037/per0000115
12. Barlett JE, Kotrlik J, Higgins C. Organizational research: determining appropriate sample size in survey research. Information Technology, Learning, and Performance Journal. 2001;19(1):43–50.
13. Carver CS, White TL. Behavioral inhibition, behavioral activation, and affective responses to impending reward and punishment: the BIS/BAS Scales. Journal of Personality and Social Psychology. 1994;67(2):319–33. https://doi.org/10.1037/0022-3514.67.2.319
14. Garnefski N, Kraaij V. The cognitive emotion regulation questionnaire: psychometric features and prospective relationships with depression and anxiety in adults. European Journal of Psychological Assessment. 2007;23(3):141–9. https://doi.org/10.1027/1015-5759.23.3.141
15. Fallahzadeh H. Estimating sample sizes for binary, ordered categorical, and continuous outcomes in two group comparisons. Tolooe Behdasht. 2010;9(2):105–11. [Persian]
16. Amiri S, Hasani J, Abdollahi MH. The assessment of the personal and impersonal moral judgment according to Behavioral Activation System (BAS) and Behavioral Inhibition System (BIS). Journal of Psychology. 2015;19(1):22–36. [Persian]
17. Besharat MA, Bazazian S. Psychometri properties of the cognitive emotion regulation questionnaire in a sample of Iranian population. Advances in Nursing & Midwifery. 2014;24(84):61–70. [Persian]
18. Campbell-Sills L, Liverant GI, Brown TA. psychometric evaluation of the behavioral inhibition/behavioral activation scales in a large sample of outpatients with anxiety and mood disorders. Psychological Assessment. 2004;16(3):244–54. https://doi.org/10.1037/1040-3590.16.3.244
19. Jorm AF, Christensen H, Henderson AS, Jacomb PA, Korten AE, Rodgers B. Using the BIS/BAS scales to measure behavioural inhibition and behavioural activation: Factor structure, validity and norms in a large community sample. Personality and Individual Differences. 1999;26(1):49–58. https://doi.org/10.1016/S0191-8869(98)00143-3
20. Mohammadi N. The psychometric properties of the Behavioral Inhibition System (BIS) and Behavioral Activation System (BAS) scales among students of Shiraz university. Clinical Psychology and Personality. 2008;6(1):61–8. [Persian] https://cpap.shahed.ac.ir/article_2620_cde442e1a1c8f9a9b0359ffb3bf1de46.pdf
21. Ward A, Lyubomirsky S, Sousa L, Nolen–Hoeksema S. Can't quite commit: rumination and uncertainty. Pers Soc Psychol Bull. 2003;29(1):96–107. https://doi.org/10.1177/0146167202238375
22. Randles D, Flett GL, Nash KA, McGregor ID, Hewitt PL. Dimensions of perfectionism, behavioral inhibition, and rumination. Personality and Individual Differences. 2010;49(2):83–7. https://doi.org/10.1016/j.paid.2010.03.002
23. Petrini L, Arendt–Nielsen L. Understanding pain catastrophizing: putting pieces together. Front Psychol. 2020;11:603420. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.603420
24. Schütze R, Rees C, Smith A, Slater H, O'Sullivan P. Metacognition, perseverative thinking, and pain catastrophizing: a moderated–mediation analysis. Eur J Pain. 2020;24(1):223–33. https://doi.org/10.1002/ejp.1479
25. Stroebe M, Boelen PA, van den Hout M, Stroebe W, Salemink E, van den Bout J. Ruminative coping as avoidance: a reinterpretation of its function in adjustment to bereavement. European Archives of Psychiatry and Clinical Neuroscience. 2007;257(8):462–72. https://doi.org/10.1007/s00406-007-0746-y
26. Li Y, Xu Y, Chen Z. Effects of the Behavioral Inhibition System (BIS), Behavioral Activation System (BAS), and emotion regulation on depression: a one–year follow–up study in Chinese adolescents. Psychiatry Res. 2015;230(2):287–93. https://doi.org/10.1016/j.psychres.2015.09.007
27. Gullone E, Hughes EK, King NJ, Tonge B. The normative development of emotion regulation strategy use in children and adolescents: a 2–year follow–up study. J Child Psychol Psychiatry. 2010;51(5):567–74. https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2009.02183.x
28. Martin RC, Dahlen ER. Cognitive emotion regulation in the prediction of depression, anxiety, stress, and anger. Personality and Individual Differences. 2005;39(7):1249–60. https://doi.org/10.1016/j.paid.2005.06.004
29. Garnefski N, Kraaij V, Spinhoven P. Negative life events, cognitive emotion regulation and emotional problems. Personality and Individual Differences. 2001;30(8):1311–27. https://doi.org/10.1016/S0191-8869(00)00113-6
30. Zhu X, Auerbach RP, Yao S, Abela JRZ, Xiao J, Tong X. Psychometric properties of the cognitive emotion regulation questionnaire: Chinese version. Cognition and Emotion. 2008;22(2):288–307. https://doi.org/10.1080/02699930701369035
31. Salehi A. The role of cognitive emotion regulation strategies in the prediction of depression. Knowledge & Research in Applied Psychology. 2017;16(1):108–17. [Persian] https://jsr-p.isfahan.iau.ir/article_533959_bf8cf6d386070510ff1f78e84cb324d3.pdf

[Downloaded from jdisabilstud.org on 2026-02-17]